

180.

Vládní nařízení
ze dne 21. září 1938o přechodném obmezení výplat vkladů
u peněžních ústavů a plnění soukromých
pojišťoven.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n.:

§ 1.

Peněžními ústavy v dalších ustanoveních rozumějí se:

1. záložny zřízené podle spolkového zákona ze dne 26. listopadu 1852, č. 253 ř. z. (záložny spolkové),

2. úvěrní společenstva (družstva) zřízená podle zákona o výdělkových a hospodářských společenstvech ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., aneb podle zák. čl. XXXVII/1875 o obchodním zákonu,

3. hospodářská a živnostenská družstva úvěrní zřízená podle zák. čl. XXIII/1898 o hospodářských a živnostenských družstvech úvěrních,

4. svazy (ústředí) ústavů u č. 1 uvedených a společenstev (družstev) vůbec, které provozují úvěrní obchody,

5. okresní záložny hospodářské a jiné záložny, utvořené z fondů kontribučních a berních,

6. spořitelny ve smyslu zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 302 Sb. z. a n., kterým se upravují právní poměry spořitelen, jakož i spořitelny uvedené v § 33, odst. 3 téhož zákona,

7. zemské úvěrní ústavy,

8. Zemský úvěrní fond živnostenský v Praze a Zemský malorolnický fond úvěrní v Praze,

9. akciové banky,

10. peněžní společnosti s ručením obmezeným a

11. peněžní podniky po rozumu čl. LII bankovního zákona ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb. z. a n.

§ 2.

(1) Nárok na zaplacení pohledávky z běžného účtu u peněžního ústavu, vzniklé přede dnem 21. září 1938, obmezuje se tak, že věřitel takové pohledávky může požadovati jen, aby mu během kalendářního měsíce byla vyplacena částka až 3% této pohledávky podle

stavu v uvedený den; činí-li tato pohledávka včetně jeho jiných pohledávek za týmž peněžním ústavem méně než 20.000 Kč, částka až 600 Kč.

(2) Vyšší výplatu lze požadovati

1. bez obmezení na určitou částku:

a) na plat zaměstnanců ve vlastním podniku věřitelově nebo k placení nájemného (pachtovného) věřitelem za věci náležející k jeho podniku;

b) na placení daní a veřejných dávek; výplatu na základě poukazu věřitelova jest peněžní ústav povinen provésti přímo příslušnému výběrčímu úřadu;

c) na placení pojistného veřejnoprávním sociálně pojišťovacím ústavům a pojistných premií soukromým pojišťovnám;

d) z peněz uložených soudem;

e) z peněz uložených advokáty nebo veřejnými notáři, pokud jich tito potřebují, aby vyhověli soudním opatřením nebo rozhodnutím anebo splnili závazky svých příkazců;

2. v kalendářním měsíci až do výše 25% pohledávky podle stavu v den 21. září 1938, je-li peněz prokazatelně třeba pro provoz věřitelova podniku.

(3) Ustanovení předešlých odstavců platí jen, pokud úmluva s věřitelem o postupné výplatě nebo o výpovědní lhůtě anebo pokud příročí nařízené podle zákona ze dne 10. října 1924, č. 240 Sb. z. a n., o příročí k ochraně peněžních ústavů a jejich věřitelů, nestanoví ve prospěch peněžního ústavu podmínek pro výplatu pohledávky příznivějších.

§ 3.

(1) Nárok na vrácení vkladu na vkladní (spořitelní) knížku (vkladní list) nebo na pokladniční poukázku, uloženého u peněžního ústavu (§ 1) nebo u poštovní spořitelny přede dnem 21. září 1938, obmezuje se tak, že majitel takového vkladu může požadovati jen, aby mu během kalendářního měsíce byla vyplacena:

a) částka až 900 Kč, činí-li vklad podle stavu v uvedený den více než 30.000 Kč,

b) částka až 3% vkladu podle stavu v uvedený den, činí-li tento vklad 5.000 Kč až 30.000 Kč,

c) částka až 150 Kč, činí-li vklad podle stavu v uvedený den méně než 5.000 Kč.

(2) Ani majitel více takových vkladů u téhož peněžního ústavu uložených nemůže požadovati vyšší částku, než která podle od-

stavec 1, písm. a) až c) připadá na úhrn všech těchto vkladů dohromady.

(3) Do částek, které budou požadovány podle předešlých odstavců, započtou se částky, jež byly vyplaceny již v době od 1. do 21. září 1938.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 platí jen, pokud úmluva se vkladatelem o postupné výplatě nebo o výpovědní lhůtě anebo pokud příročí nařízené podle zákona č. 240/1924 Sb. z. a n. nestanoví ve prospěch peněžního ústavu podmínky pro výplatu vkladu příznivějších.

(5) Na vklady, uložené soudem, se ustanovení odstavců 1 až 3 nevztahují.

§ 4.

Nárok na výplatu odkupních sum životních pojistek obmezuje se tak, že pojistník může požadovati pouze $\frac{1}{4}$ odkupní sumy příslušící mu podle pojistných podmínek; převyšuje-li tato čtvrtina částku 2.000 Kč i z více pojistných smluv téhož pojistníka, jest pojišťovna oprávněna vypláceti ji v měsíčních splátkách po 1.000 Kč. Zápůjčky na pojistky mohou býti požadovány jen v mezích stanovených výše pro odkupní sumy.

§ 5.

Ustanoveními § 2, odst. 1, § 3, odst. 1 až 3

a § 4 není vyloučeno, aby byly vyplaceny částky vyšší než tamže uvedené.

§ 6.

(1) Ministr financí se zmocňuje, aby podle toho, jak to připustí poměry na peněžním trhu, vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení sazby a částky, uvedené v §§ 2 a 3, přiměřeně zvýšil.

(2) Totéž zmocnění ohledně částek uvedených v § 4 přísluší ministru vnitra.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři financí a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.	Ing. Dostálek v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Machník v. r.
Dr. Franke v. r.	Ing. Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Ježek v. r.
Mlčoch v. r.	Tučný v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Ing. Vavrečka v. r.	